

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Tekst samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 92 af 23. Maj 1902 om Skolebespisning.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 7508.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen i dens Helhed sattes til Forhandling.

Konseilspræsidenten (Klaus Berntsen):

Uden at ville blande mig i Forhandlingen om denne Sags Realitet finder jeg mig foranlediget til at tilbagevise et aldeles ubeføjet og umotiveret Angreb, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) fandt sig foranlediget til at rette mod mig ved denne Sags anden Behandling. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg ganske kort citere, hvad det er, det drejer sig om. Det findes i Folketingstidenden Sp. 7512—13. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (*En Stemme: Københavns Amts 2den Valgkreds*). — Nej, det er det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds og ikke det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), med hvem jeg i Dag lever i Fred. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds udtalte følgende: „Jeg vil haabe, at naar dette Lovforslag enstemmig vedtaget fra alle Partiers Side i dette Ting kommer op i det andet Ting, den højtærede Kultusminister da vil medbringe noget mere Hjerter for denne Sag, end den højtærede Konseilspræsident, der den Gang var fungerende Indenrigsminister, medbragte for den anden store sociale Opgaves Løsning, som dette Ting har paataget sig, nemlig Lovforslaget om Enkebørn. Dette Lovforslag blev ogsaa ført igennem Folketinget med Tilslutning fra alle Partier efter et stort Arbejde, og efter at man fra alle Sider havde resigeret paa flere Punkter. Men det var saare tørre Taarer, Tøkk — den højtærede Konseilspræsident — udgød, da Landstin-

get straks meddelte, at denne Sag vilde blive lagt hen i Landstingets store Fællesbegravelse for sociale Fremskridt. Jeg vil anmode den højtærede Kultusminister om ikke at tage ved Lære der, men medbringe ikke blot sine velbekendte, højt beundrede diplomatiske Evner, men ogsaa sit Hjertelag for denne Sag, saa at vi her i Folketinget, der fra alle Sider have resigeret for at komme til et Resultat, maa se denne Sag gaa igennem i Landstinget.“ Næst efter at takke det ærede Medlem, fordi han har udtalt saa smukke Ord om min Kollega Kultusministeren og derved vist, at der dog er een Minister, som det ærede Medlem holder paa og beundrer, maa jeg protestere imod, at det ærede Medlem sammenligner mig med en gammel Heks; thi saavidt mig bekendt var Tøkk en saadan. Det ærede Medlem er gaaet tilbage til de nordiske Myter for at finde noget, han kunde sammenligne mig med. Men han kunde jo være bleven ved de jødiske Grædekoner, og han havde ikke behøvet at give sig til at tale om de gamle nordiske Guder, om Tøkk, der ikke vilde græde for Balder. Her er ikke Tale om Graad. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem ønsker at etablere politiske Grædekoner; jeg ønsker ikke at tage Stilling som saadan, men hvis det ærede Medlem har Lyst til at etablere en saadan Institution og tage Stilling der, saa for mig gerne. Jeg har loyalt i det andet Ting forsvaret og anbefalet Sagen om Enkebørn, og det er saa selvfølgelig, thi det er jo et Regeringsforslag. Derfor har jeg anbefalet det loyalt og varmt til det andet Tings Velvillie; andet og mere har jeg ikke kunnet gøre, og jeg maa derfor protestere mod det ærede Medlems Berettigelse til at rette det Overfald paa mig, som han gjorde ved denne Sags anden Behandling.

Ivar Berendsen: Naar jeg i det danske Folketing taler om og til en dansk Konseilspræsident, falder det i alt Fald mig naturligere at tænke paa de nordiske Myter end at tænke paa, hvad der foregaar langt borte i Orienten.

Hvorvidt den højtærede Konseilspræsident i Virkeligheden har haft noget personligt Hjertelag for den Sag, der var Tale om, kan jeg selvfølgelig ikke bedømme, da jeg ikke hører til dem, der tro, at jeg kan granske i Hjerter og Nyrer. Men at der ikke var noget politisk Hjertelag i den højtærede Konseilspræsidents Anbefaling af Lovforslaget oppe i Landstinget, og at der ikke blev lagt et